

MΕΝΟΥΜΕ αλληλέγγυες-οι!

Ήρθε η στιγμή να το ζήσουμε και αυτό! Να μετατρέπεται η καθημερινότητά μας σε ταινία επιστημονικής φαντασίας, μια πανδημία που σκοτώνει ανθρώπους κι ένας διάχυτος φόβος που ταξιδεύει πιο γρήγορα κι από τον ιό. Πόλεις-φαντάσματα, έλεγχος στα σούπερ μάρκετ, απαγορεύσεις, περιορισμός, στιγματισμός, επιτάξεις ιδιωτικών κλινικών, φαρμάκων και μέσων προστασίας και ο,τι απαιτεί η «πολεμική οικονομία». Οι κυβερνήσεις απανταχού λαμβάνουν αυστηρότατα μέτρα περιορισμού του πλήθους και δεν διστάζουν σε κάποιες περιπτώσεις, κηρύσσοντας σε έκτακτη ανάγκη και αποκλεισμό από χωριά μέχρι ολόκληρα κράτη, να κατεβάζουν την αστυνομία και το στρατό στο δρόμο.

Την ίδια στιγμή, η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που ακυρώνει τη λειτουργία των εκκλησιών «δέθηκε» να έρθει με μεγάλη καθυστέρηση, σε βάρος της δημόσιας υγείας. Αναρωτιόμαστε πραγματικά αν ζούμε σε ένα θεοκρατικό σύστημα, όπου η εκκλησία έχει μεγαλύτερη ισχύ από τις διαπιστωμένες ανάγκες της κοινωνίας ή τις συστάσεις της ιατρικής κοινότητας.

Οι κυβερνήσεις, όπως ξέρουν πολύ καλά να κάνουν, εκμεταλλεύονται την κρίση για να προλογίσουν ίσως εικόνες από το μέλλον που φαντάζονται: απόλυτος έλεγχος, διαρκής επιτήρηση, στρατιωτικοποίηση της ζωής. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της δυστοπίας που αναγγέλλεται είναι η παραίνεση του Π.Ο.Υ. προς τις κυβερνήσεις κρατών. Πέρα από την προστασία της δημόσιας υγείας, της μέριμνας για την οικονομία και τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής, πρέπει να υπάρχει σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα: *"All countries must strike a fine balance between protecting health, preventing economic and social disruption, and respecting human rights."*, 11/3/2020.

Ξέρουμε πως προτού εμφανιστεί η "σύγχρονη πανούκλα" το σύστημα υγείας στην Ελλάδα, με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές των τελευταίων δεκαετιών, ήταν ήδη αποδεκατισμένο. Οι ελλείψεις γιατρών, νοσηλευτών και υποδομών μας κάνει να φοβόμαστε πως αυτή η πρωτόγνωρη και επείγουσα κατάσταση οδηγεί σε πολύ δυσοίωνες προβλέψεις για το μέλλον, αν επιβεβαιωθούν τα σενάρια εξάπλωσης του ιού.

Είναι σοκαριστική δε η αναντιστοιχία των γιατρών σε σχέση με τους αστυνομικούς και τους ιερείς, κάποιοι εκ των οποίων μας προτρέπουν να μεταλάβουμε τη θεία κοινωνία ως πολυβιταμίνη που θα μας κάνει άτρωτους απέναντι στον ιό. Για να μη σχολιάσουμε το "αγιασμένο ύδωρ" του Άνθιμου ή το "βυζαντινό" του Βελλόπουλου. Είναι χαρακτηριστικές οι συνεχείς δηλώσεις των γιατρών και των εργαζομένων στα νοσοκομεία για την έως τώρα καθυστέρηση που δείχνει αδικαιολόγητη αδιαφορία σε σχέση με τις ανάγκες της κατάστασης: για τη στελέχωση των νοσοκομείων με νέες προσλήψεις και τη δημιουργία περισσότερων ΜΕΘ και άλλων απαραίτητων δομών.

Ο κορωνοϊός έχει επισκιάσει τα πάντα. Δίνει το χώρο για την επισφράγιση σκληρών οικονομικών και κοινωνικών μέτρων κάτω από το μανδύα της τρομοκρατίας της έλευσης του ιού. Αξίζει κανείς να ενημερωθεί για τα μέτρα που συζητούνται και διαβουλεύονται αυτές τις μέρες στο κοινοβούλιο, τα οποία βέβαια κανένα Μ.Μ.Ε δεν παρουσιάζει εν μέσω υστερίας και κατατρομοκράτησης για τον ιό. Ενδεικτικά, ιδιωτικοποίηση του Εθνικού Κήπου και του λόφου του Φιλοπάππου, κατάργηση τοπικών δημοψηφισμάτων, αδειοδοτήσεις ανεμογεννητριών στα παρθένα βουνά της Πίνδου και της Οίτης, τακτοποίηση αυθαιρέτων σε καμένες εκτάσεις, παραγραφή υποθέσεων της λίστας Λαγκάρντ που δεν είχαν ελεγχθεί μέχρι το 2012, συνταξιοδότηση στα 72 έτη.

Ταυτόχρονα, οι τιμές στα αντισηπτικά, είδη προστασίας και τρόφιμα ανεβαίνουν στα ύψη, με τον ακροδεξιό υπουργό ανάπτυξης Άδωνι, να μας «καθησυχάζει» πως «Δεν είναι μικρή αύξηση ποσοστιαία, αλλά όχι και αδικαιολόγητη, διότι ένα προϊόν αυξάνει την τιμή του βάσει της προσφοράς, άρα δεν μπορείς να πεις ότι αυτό είναι αισχροκέρδεια». Αναρωτιόμαστε λοιπόν, εφόσον λειτουργούν οι κανόνες της ελεύθερης αγοράς, αυτοί που σήμερα δουλεύουν με επέκταση ωραρίου σε σούπερ μάρκετ, φαρμακεία, κλπ, θα πληρωθούν δικαιολογημένα διπλάσιο μισθό;

Στα εργασιακά, με την επέλαση του ιού, κατεκτημένα δικαιώματα εξαυλώνονται, εργαζόμενες-οι χωρίζονται σε κατηγορίες. Αυτές-οί που έπαψαν να δουλεύουν εκ των οποίων πολλές-οί απ' αυτούς, όπως στην πόλη μας, βρέθηκαν αντιμέτωποι με την απόλυση ή τη μετατροπή της σύμβασής τους σε μερικής απασχόλησης. Το επίδομα δε που εξήγγειλε η κυβέρνηση και αφορά εργαζόμενους σε επιχειρήσεις που κλείνουν λόγω κορωνοϊού ήδη έχει υποτιμηθεί. Όσες-οι εξακολουθούν να εργάζονται σε σούπερ μάρκετ, φαρμακεία, καταστήματα με είδη πρώτης ανάγκης καλούνται να δουλεύουν με επέκταση ωραρίου ως τις 22.00 και ανοιχτά τις Κυριακές, επιβαρυνόμενοι οι ίδιες-οι για την προμήθεια των μέσων αυτοπροστασίας. Σε πολλές περιπτώσεις κάνουν απλήρωτες υπερωρίες, τη στιγμή που η εργοδοσία απαλλάσσεται από την υποχρέωση να δηλώνει τα ωράρια εργασίας στο σύστημα ΕΡΓΑΝΗ. Έχουν άραγε εκείνες-οι που εξαναγκάζονται να δουλεύουν ατομική ευθύνη ή δικαίωμα στην αυτοπροστασία;

Το σλόγκαν των ημερών είναι "μένουμε σπίτι" κι αμέσως σκεφτόμαστε εκείνους τους ανθρώπους που δεν έχουν το "ιερό καταφύγιο" και κάθε μέρα παλεύουν με την επιβίωση χωρίς πρόσβαση σε βασικά αγαθά, ρεύμα και νερό. Σκεφτόμαστε τους χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες που στοιβάζονται σε ακατάλληλους χώρους σε άθλιες συνθήκες, τους φαντάρους, τους κρατούμενους. Σκεφτόμαστε πόσο γρήγορα αποδείχθηκε καταστροφική η απόφαση της κυβέρνησης να αφαιρέσει το ΑΜΚΑ, να συνωστίσει πλήθος ανθρώπων στις Μόριες, να αφήσει το ρατσισμό να θεριέψει.

Σκεφτόμαστε τους δεκάδες άστεγους της πόλης μας που η Δημοτική Αρχή εξακολουθεί πεισματικά να αγνοεί. Πόσο δύσκολο είναι να προβλέψει και να μεριμνήσει για ένα χώρο στεγασμένο και αεριζόμενο στο κέντρο της πόλης για τους άστεγους και άπορους, να μεριμνήσει για τη σίτιση και την ιατροφαρμακευτική φροντίδα τους;

Εμείς, ως συλλογικότητα, αποφασίσαμε να παραμείνει ο χώρος μας κλειστός, προστατεύοντας κυρίως τους μετανάστες, τους αποκλεισμένους απ' το σύστημα υγείας και από κάθε δικαίωμα, μην τους κολλήσουμε εμείς οι «δυτικοί» που ανεχόμαστε την πανδημία της φτώχειας και του πολέμου, την πανδημία της ξενοφοβίας που βλέπουμε να εξαπλώνεται με γρήγορους ρυθμούς. Είναι μια ευκαιρία να συνειδητοποιήσουμε την αλληλεξάρτηση των ανθρώπων, ότι είμαστε μια κοινότητα που όταν ο ένας "νοσήσει" από κάθε είδους πανδημία, σύντομα το κακό θα χτυπήσει και την πόρτα μας. Μήπως πρέπει να χτυπήσουμε την πόρτα του γείτονα, να βοηθήσουμε ανθρώπους που δεν μπορούν να βγουν από το σπίτι πηγαίνοντάς τους προμήθειες, να νοιαστούμε για τον άλλο;

Αναπαράγουμε τα εύστοχα, κατά τη γνώμη μας, λόγια του ποδοσφαιριστή Ντέγιαν Κουλουσέφσκι: **«Σε αυτούς που τώρα έχουν 28 πακέτα μακαρόνια. Σε αυτούς που ψάχνουν στη μαύρη αγορά απολυμαντικό για τα χέρια. Σε αυτούς που σχεδιάζουν να ξεφύγουν με τα παιδιά τους προς περιοχές που δεν έχουν μολυνθεί από τον κορωνοϊό: μη ξανακοιτάξετε ποτέ πια με περιφρόνηση τους ανθρώπους που προσπαθούν να ξεφύγουν από τον πόλεμο και την πείνα».**

Στη νέα αυτή «εμπόλεμη συνθήκη» γεννιέται το ερώτημα: θέλουμε μία ελευθερωτική πολιτική αλληλεγγύης ή τα δηλητηριασμένα πάθη του ρατσισμού, της εκμάθησης του φόβου και των αυταρχικών πολιτικών;

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΤΕΚΙ - ΣΤΕΚΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ